

Moritur
Frideri-
cus Ep.
Monast.
sub quo
anno 1152
ab Hu-
gome no-
bili de
Bueren
condi-
tum Mo-
nasteri-
um Wid-
merische.

Ex horum Episcoporum numero haud multò post, ut à Clein-
sorgio refertur, excessit è vita Fridericus Monasteriensis Episcopus,
vir cetera egregius, & præclarè de Ecclesia sua meritus; nisi quòd ægre
à schismatis labe excusari possit, si quæ cum Friderico Imperatore ab
eo acta diximus, reputentur. Ejus Episcopi anno 1152 surrexit Cœno-
bium Widmershe conditum ab Hugone, nobili de Bueren ac Mo-
nacho familiæ D. Benedicti, qui incultum hunc locum in Comita-
tu Bentheimensi à Vidua Comitis impetratum excoluit. Cœnobi-
um publicis deinde tabulis Fridericus Episcopus probavit; testesque
fuere Otto Cappenbergensis Præpositus, Bernardus de Horstmaria &
Wigboldus filius. Successorem nactus est Fridericus Ludovicum,
quem alij Ludolphum appellant, Comite Teclenburgico natum;
atque is cùm triennio tantum præfuisse tradatur, & in Chronico Pe-
gaviensi anno 1172, in Chronico verò Montis Sereni anno 1173 ob-
ijsse scribatur, mors Friderici ad hunc vel proximum annum referen-
da erit. Quo simul anno Hartwicus Bremensis Archiepiscopus hu-
manis excelsit, vir, qui per omnem industriam Schismaticorum fa-
ctioni se subduxerat cum Contrado Lubecensi Episcopo. Eo mor-
tuο, cùm per dissidium eligeretur Sifridus & Olbertus, obtrusus est
Balduinus, vir senex, & in schismate consecratus; is, ut Leonem sibi
devinciret, omnia Ecclesiæ bona illi permisit.

Annus Christi 1169.

Alexandri III Pont. 10.

Friderici I. Reg. 18. Imper. 15.

Evergisi Ep. Pad. 10.

Dodechi-
nus.
Sigonius.
Baroniū.
Spondanus.

In comi-
tis Bam-
bergen-
sibus
Henricus
Friderici
filius Rex
eligitur,
& deinde
Aquis-
grani in-
ungitur.

Moritur per hæc Paschalis Pseudopontifex, & Imperialis, ut
inquit Sigonius. In ejus locum, hominem Ungarum, Joannem Ab-
batem Strumiensem, quem Paschalis Episcopum Tusculanum ef-
fecerat, suffecere, eique Calixto tertio nomen imposuere, quem
factio illa adversus Alexandrum tueri & colere instituit; probavitque
hujus subrogationem Fridericus Imperator. Ac tertius ille fuit Pseu-
dopontifex, quem adversus Alexandrum obtrusit; post tamen, ubi
vidit totam Italiā Alejandro constantius hærere, armarique adver-
sum se, conditâ etiam nova urbe, quam Alexandriam ab Alejandro
Pontifice dixerat, cœpit tædio schismatis, & metu majorum malorum
de concordia Ecclesiæ consilia agere. Quare ex comitijs Bambergens-
ibus, quæ 8. Idus Aprilis celeberrima habuit, mittit in Italiā Lega-
tos Episcopum Bambergensem, & quos in hanc rem ex Gallia evocâ-
rat, Cistertiensem & Clarevallensem, Abbates. Quanquam Principum
ad hæc comitia convocatorum & prima Imperatoris cura, ut filium
Henricum, puerum licet quinquennem, regni Successorem dice-
rent; quod cùm proloquente Christiano Moguntino Archiepiscopo
impe-